

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2005-311-90

Dato: 5. december 2005

Sammenfatning af

Forslag til Lov om ændring af ejendomsavancebeskatningsloven, selskabsskatteoven og andre skattelove (Afståelse af væsentligt beskadiget fast ejendom, udjævningsreserver i kredit- og kautionsforsikringsselskaber m.v.)

1. Formålet med lovforslaget er:

- a. At sikre, at ejere af en væsentligt beskadiget ejendom kan afstå ejendommen skattefrit, hvis ejendommen før skaden skete kunne være afstået skattefrit efter parcelhusreglen.
- b. At ændre reglerne i selskabsskatteoven, således at der vil være fradrag for lovpligtige udjævningsreserver, der afsættes i kredit- og kautionsforsikringsselskabernes årsregnskab, på samme måde som det var tilfældet med udjævningshensættelser før 1. januar 2005.
- c. En lovfæstelse af praksis for fradrag for udgifter, som afholdes til efterforskning af råstoffer i tilknytning til den skattepligtiges erhverv.
- d. En genindførelse af en bestemmelse om, at der, for skovbrugsejendomme med mindst 25 ha skov, skal foretages en fordeling af ejendomsværdien på den del, der benyttes til skov og på den øvrige del af ejendommen. Bestemmelsen blev ved en fejl ophævet i 2001.
- e. En præcisering af henvisningerne til vurderingslovens § 33, stk. 1, i anden lovgivning.

2. Fortjeneste ved afståelse af en ejendom fritages for beskatning,

- a. hvis der på ejendommen har været opført et hus, der er blevet væsentligt beskadiget,
- b. beskadigelsen ikke skyldes forsæt eller grov uagtsomhed fra ejeren eller personer i ejerens husstand, og
- c. ejendommen på tidspunktet for beskadigelsen kunne være afstået skattefrit efter parcelhusreglen.

For at undgå, at ejeren kan have grundarealet liggende i flere år, uden at der opføres en ny ejendom bestemmes, at fortjenesten ved afståelse af grundarealet kun er skattefri, hvis ejendommen afstås senest 1 år, efter at skaden er indtruffet.

Forslaget vil have begrænset provenumæssig virkning, da skattefriheden efter gældende regler kan opnås ved at afstå grunden før rydning.

3. EU's regnskabsforordning (1606/2002), der indfører de internationale regnskabsstandarder (IAS/IFRS), trådte i kraft pr. 1. januar 2005. Afledt heraf er der bl.a. gennemført ændringer i regnskabsbekendtgørelsen for forsikringsselskaber.

Efter de ændrede regnskabsregler kan forsikringsselskaberne ikke længere foretage udjævningshensættelser. Det betyder, at forsikringsselskaberne for indkomståret 2005 skal indtægtsføre de midler, der i dag er afsat til udjævningshensættelser. Når disse hensættelser indtægtsføres, vil de blive beskattet.

For en særlig gruppe forsikringsselskaber – kredit- og kautionsforsikringsselskaber – skal der i stedet for udjævningshensættelser afsættes en udjævningsreserve. Udjævningsreserven er lovpligtig og har tilsvarende karakteristika som den tidligere udjævningshensættelse. Reserven kan ikke udloddes til aktionærerne. Reserven kan heller ikke medregnes ved opgørelsen af forsikringsselskabets solvens.

Det foreslås på den baggrund at tillade fradrag for den lovpligtige udjævningsreserve.

Forslaget skønnes at medføre, at forøgelsen af kredit- og kautionsforsikringsselskabernes skattepligtige indkomst som følge af de ændrede regnskabsregler for udjævningshensættelser reduceres med ca. 100 mio. kr. for indkomståret 2005. Det svarer til et engangsprovenutab på ca. 28 mio. kr.

4. Vurderingslovens § 33, stk. 7, indeholdt tidligere en bestemmelse om fordeling af ejendomsværdien for skovbrugsejendomme på mindst 25 ha skov. Denne del af § 33, stk. 7, blev ophævet i 2001, da der med afskaffelsen af formuebeskatningen ikke længere fandtes behov for bestemmelsen.

Det har imidlertid vist sig, at andre skattelove henviser til § 33, stk. 7, ved definitionen af, hvad der forstås som en skovbrugsejendom. Eksempelvis følger det af ejendomsavancebeskatningslovens § 5 A, at der ved salg af en skovbrugsejendom er adgang til at indeksere anskaffelsessummen, hvis ejendommen på salgstidspunktet er vurderet efter vurderingslovens § 33, stk. 7. Med ophævelsen af den del af § 33, stk. 7, der vedrører skovejendomme på mindst 25 ha. uden ejerboligfordeling, er der derfor skabt usikkerhed om, hvorvidt der fortsat er ret til at indeksere anskaffessummen for disse skovbrugsejendomme. Det foreslås derfor, at den tidligere ophævede del af vurderingslovens § 33, stk. 7, genindsættes i bestemmelsen.

Forslaget skønnes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

5. Efter vurderingslovens § 33, stk. 1, træffer told- og skatteforvaltningen i forbindelse med vurderingen bestemmelse om, hvorvidt en ejendom helt eller delvist må anses for benyttet til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, eller til hvilken benyttelse ejendommen i øvrigt henføres. Vurderingslovens § 33, stk. 1, kan således læses sådan, at den i princippet omfatter alle ejendomme.

Som følge heraf foreslås det, at de skatteregler, der henviser til ejendomme omfattet af vurderingslovens § 33, stk. 1, præciseres, så det tydeligt kommer til at fremgå, hvilke typer ejendomme omfattet af vurderingslovens § 33, stk. 1, henvisningerne vedrører.

Forslaget skønnes ikke at have provenumæssige konsekvenser.